

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

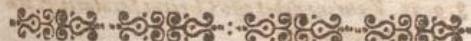
Salisburgi, 1725

VD18 80460518

26. De Officio Sacristæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

tra Episcopi decretum aliquid ordinare præsumat, videtur eō ipso concessum, quod secundum decreta, & statuta Episcopi causas decidere valeat. Nequaquam tamen existimes, eidem competere potestatem excommunicandi delinquentes inconsulto Episcopo: quia nec Archidiacono (qui Jurisdictione major est Archi Presbytero. c. 1. h. t.) haec potestas de jure concessa est. c. 5. de Officio Archidiac. eō quod excommunicatio sit maxima pena in Ecclesia, & magni præjudicij. Equidem in c. 3. de Officio ordinarii. dicitur, Plebanum (quo nomine etiam Archi-Presbyter venire solet) posse sententiam excommunicationis ferre in Clericos, vel laicos paræcianos suos; sed rectè Glossa respondet textum illum loqui de tali casu, quo ex consuetudine, privilegio, vel alio jure, aut concessione speciali Plebano, seu Archi-Presbytero major potestas, & jurisdictione competit, de jure communia alias non concessa.

TITULUS XXV. De Officio Primicerii.

SUMMARIA.

1. *Nominis ratio.* 2. 3. *Primicerii munus & officium.*
Primicerius quoque Archi-Diacono subest, & Archi-Presbytero absente in cantu & choro succedit.

§. I.

1 *Primicerius ab eo dictus est, quod vel fuerit primus in cera, in qua Psallentes in choro fuerant descripti; vel quod ordinariè debuerit esse primus in choro, aut cantu, unde etiam Cantor, seu Præceptor nuncupatur in c. 1. §. Cantor. dist. 21. & c. 6. de Consuet.*

§. II.

2 *Officium Primicerii erat ordinare ea, quæ ad cantum spectant, aut referuntur. Item Clericos in choro delinquentes corrigeret, & puni-*

re, ut habetur in c. 1. §. ad Primicerium dist. 25.
ob quam animadversionem, seu aliquatenus jurisdictionem in delinquentes dicebatur habere personatum, imò & dignitatem. c. 8. de *Constit.* Consequenter & præcedentiam aliquam, seu præminentiam respectu aliorum Clericorum habere debuit, sicut communiter colligunt DD. & ipsiusmet nominis ratio insinuare videtur. Azor. *Instit. moral.* p. 2. L. 3. c. 16. q. 3.

Præterea in c. un. h. t. ad Officium Primicerii pertinere traditur, Diaconis, & reliquis Clericis in docendo præesse, instruendo nimirum illos in modo cantandi, in latina lingua, & aliis disciplinis, præcipue ad Divinum officium honestè peragendum necessariis. Hinc de Jure antiquo Primicerius etiam magister Scholarum, & Scholasticus appellatus est. De Jure vero Trident. sess. 23. de Reform. c. 18. Scholastriæ cura in Cathedralibus præsertim Ecclesiis committi jubetur non nisi Graduato, vel alias ad instruendum idoneo, sive deinde talis fungatur simul officio Primicerii, siue non, ut ita officia Scholastici & Primicerii juxta Trident. non videantur necessario esse connexa, sed diversis committi valeant.

Hodie in plerisque Ecclesiis Cathedralibus titulus quidem & præbenda Scholastici retinetur ab aliquo Canonicorum, officium tamen vix alicubi propriè exercetur propter multitudinem Universitatum, & Gymnasiorum, in quibus multò facilius scientiæ & liberales artes addiscuntur. Similiter ea, quæ ad Primicerium de jure spectant, passim per vicarios etiam laicos, & Ecclesiarum famulos expediuntur.

TITULUS XXVI.

De Officio Sacristæ.

SUMMARIA.

1. *Sacrista quis?* 2. *Eius Officium.*

Nunc

N Nunc sequitur de officio Sacristæ, qui in c. i. §. ad thesaurarium. dis. 25. Theſaurius, & in l. fin. §. fin. C. de Bonis auctorit. jud. poffid. Cimeliarcha appellatur.

§. I.

I Sacrista dicitur à rerum sacrarum custodia, quasi sacrificans, & est ille Ecclesiæ Minister, qui immediatam curam sacri thesauri habet: Barthol. Cartag. h. t. obſerv. I.

§. II.

2 Ad Officium Sacristæ spectat custodia sacrorum vasorum, vefimentorum, & totius theſauri Ecclesiæ, nec non ceræ & olei ad luminaria pertinentis. Text. in c. un. h. t. Ex quo patet Sacristam de jure communi nudum obtinere officium sine ulla jurisdictione, aut præeminentia; quamvis de consuetudine, aut particularibus statutis in quibusdam Ecclesiis dignitate præfulgeat, cum ei S. Pontifex caſarum cognitionem quandoque delegaverit juxta c. 32. de Officio delegati c. 11. de Foro compet. c. 18. de Convers. conjug. Vallensi. b. t. n. 3.

TITULUS XXVII.

De Officio Custodis.

SUMMARIA.

1. *Custos quis?* 2. *Eius Officium.*

S Ubijicitur de Officio Custodis, qui quasi Minister est Sacristæ, teste Glossâ & Par. norm. ad Rubr. b. t.

§. I.

1 Describitur autem Custos, quod sit is, cui ea, quæ Ecclesiæ competent, custodienda commituntur. c. 1. b. t.

§. II.

2 Officium Custodis est, obedire Archidiacoно, cui subest: ad horas Canonicas tintinnabula jussu Atchi-Diaconi pulsare: omnia ornamenta, linteamina & utensilia Ecclesiæ custo-

dire: lampades & laternas vigilanter accendere & extinguere: incensum & luminaria curare: panem & vinum ad missam celebrandam omni tempore præparatum habere: denique oblationes, eleemosynas, & decimas abiente Episcopo de licentia Archidiaconi inter Fratres dividere. d. c. 1. & 2. h. s. Ex quibus conſtat munus Custodis de jure communi esse nudum officium, idque commune, ac ferme idem cum officio Sacristæ: unde plerisque in locis tantum est alter eorum. Azor. Instit. moral. p. 2. lib. 2. c. 16. q. 8.

TITULUS XXVIII.

De Officio Vicarii.

SUMMARIA.

1. *Vicarius quis?*
2. *Vicarius alius natus, alius datus.* 3. *Alius generalis, alius foraneus.*
4. *Usque 8. Quis possit constituare Vicarium generalis?*
5. *9. 10. Vicarius debet esse Clericus secularis. & probata doctrina.*
11. 12. *Conſtitui potest Vicarius unus vel plures. 13. vel in spiritualibus, vel in temporalibus.*
14. *Quomodo 15. & ob quem finem assumatur Vicarius.*
15. *usque 23. Vicarius generalis officium & potestas.*
23. *usque 30. Quibus modis finiatur potestas Vicarii.*
30. 31. *Vicarius in Debinis alius est temporalis, alius perpetuus.*
32. *Episcopus nequit instituere Vicarium perpetuum in Parochia Monasterio pleno jure incorporata.*
33. *Cura animarum residet penes Vicarium perpetuum.*

N Omine Vicarii generaliter omnis ille inteligitur, qui vicem alicujus gerit, seu qui loco alterius substituitur. In hoc tit. autem potissimum agitur de Vicario Episcopi, qui recepto more loquendi simpliciter Vicarius vocatur.

§. I.

Definitur Vicarius Episcopi, quod sit is, cui commissa est jurisdictione sive voluntaria, sive contentiosa, quam vice Episcopi exerceat.

§. II.